

Отишли на нивата. Отрязали Всичкото жито отгоре. За него оставили сламата, дето бодяла.

Отишъл там.

– Брей, попът пак ме излъга! Взел житото, а за мен оставил бодялата слама. Ще взема сега и ще го хвана.

– Сега! Картофите взел! Житото взел! Сега?! Утре сутринта към пет часа аз ще се кача на едно нещо. Ако познаеш на какво съм се качил, с какво съм се облякъл – Всичко ще вземеш! Ако не познаеш – аз ще го взема.

Отишъл си попът у тях. Чуди се какво да прави.

– Какво, бе?

– Дяволът ме срещна. Каза ми – утре сутрин към пет часа ще се качи на нещо. Как ли ще е, какво ли ще е? Ако позная на какво се е качил, ще остане Всичко за мен. Ако не позная – той ще вземе и житото, и картофите.

– Е, ама си щурав! Нека стане сутрин, ще видим!

Отиват към пет часа. Съблякла се тя гола. Косата ѝ дълга, пуснала я. Той я яхнал. Тя се навела. Като се навела, видяла се.

Той пък се качил на един елен. Окачил си змия. Змии и гуцери. И казал:

– Попе, на какво се качих?

– Ти си се качил на един елен. Окачил си си змии и гуцери. Ами кажи аз на какво се качих?

Дяволът гледал, гледал.

– А бе, дядо попе, на какво си се качил? Кажи, бе?

– Кажи ти!

– Халал да ти е Всичко! Ама кажи, на какво си се качил! Да гойда да видя?

– Ела!

Отишъл, хванал жената за главата.

– Абе, попе! Уста има, нос няма!

За гъза я хванал. Хванал я от другата страна.

– А бе, попе! Опашка има, уста нема, бе?!

– Познай, де!

– Халал да ти е Всичко!

Избягал дяволът. Излезли те, отишли си. Тя се зарадвала.

Станало време, техният комшия си засял кромид. Големи глави.

И той:

– Дяволите да те вземат!